

Resolució 206/2018, de 26 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 222/2018

Administració reclamada: Ajuntament de l'Albiol

Informació reclamada: Memòria i estudi per modificar les tarifes de l'aigua.

Sentit de la Resolució: Estimació

Resum: Si l'Ajuntament qüestiona la personalitat de l'EUC reclamant, ho hauria d'haver fet a la presentació de la seva sol·licitud (24 d'abril de 2018), a títol d'esmena o millora de la sol·licitud, en el marc del previst pels articles 28 LTAIPBG i 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques (LPAC), i no tres mesos més tard, davant del requeriment d'informe de la GAIP, i quan la sol·licitud d'informació presentada per la persona reclamant ja havia estat estimada presumptament per silenci administratiu positiu al cap d'un mes de la seva presentació (articles 33 i 35 LTAIPBG). És presumible la vigència de l'EUC fins a la seva liquidació efectiva, i no n'hi ha prou amb els acords i requeriments municipals aportats per donar-la per suposada. I menys encara si l'acció jurídica que exerceix és un dret d'accés a la informació pública que, encara que l'EUC no existís, podria exercir a títol individual la persona física del seu president, que és qui actua en aquest procediment en representació d'ella.

Paraules clau: Ajuntament. Entitat urbanística col·laboradora. Aigua. Reclamació contra silenci. Silenci administratiu.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 22 de juny de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 222/2018, presentada per una entitat contra l'Ajuntament de l'Albiol, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 d'abril de 2018 l'entitat EUC Masies Catalanes sol·licita a l'Ajuntament de l'Albiol la darrera memòria i l'estudi econòmic per a la modificació de les tarifes de l'aigua. Justifica aquesta sol·licitud fent referència al caràcter obligatori d'aquesta documentació.
3. La Reclamació presentada el 22 de juny de 2018 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud anterior. Argumenta que l'Ajuntament no acostuma a donar resposta a cap de les sol·licituds d'aquesta entitat.
4. El 29 de juny de 2018 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de l'Albiol i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe

sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 6 de juliol de 2018, en relació amb la Resolució de la GAIP 133/2018, la Secretària Interventora de l'Ajuntament de l'Albiol manifesta a la GAIP que el Ple municipal de 5 de novembre de 2010 hauria aprovat definitivament el canvi del sistema d'actuació UA5 Masies catalanes, passant del sistema de compensació al de cooperació, en el que no tindria sentit ni base legal la figura de l'entitat urbanística col·laboradora i, en conseqüència, el Decret d'Alcaldia 16/2016, de 8 d'abril, ordena a l'EUC Les Masies Catalanes que cessi de manera immediata de qualsevol actuació administrativa o urbanística. Atesos aquests antecedents, la Secretària Interventora posa en qüestió davant la GAIP la procedència que aquesta EUC pugui sol·licitar i reclamar informació pública.
6. En resposta a les manifestacions de l'antecedent anterior, el 16 de juliol de 2018 la persona que representa l'EUC Masies Catalanes comunica a la GAIP que la decisió municipal de dissoldre aquesta entitat ha estat objecte de recurs contenciós administratiu, sobre el qual encara no s'hauria dictat sentència; també assenyala que, encara que la resolució municipal de dissolució de l'EUC fos ferma, caldria tenir en compte que l'article 40 dels seus Estatuts preveu un procediment de liquidació encara pendent i considera que fins que l'entitat no estigui totalment liquidada segueix existint, amb els seus òrgans de govern, i pot seguir sol·licitant i reclamant informació pública.
7. El 24 de juliol de 2018 la GAIP rep la documentació requerida segons l'antecedent 4, que conté còpia de les sol·licituds de la persona reclamant, la indicació de què no hi ha terceres persones afectades per la sol·licitud i de què l'òrgan competent per resoldre-la és l'Alcaldesa i el document indicat per l'antecedent 5.

Fonaments jurídics

1. La personalitat de l'entitat reclamant

Els antecedents 5 i 7 posen de manifest que l'Ajuntament considera que l'entitat reclamant no existeix, ja que l'aprovació definitiva per l'Ajuntament de la substitució del sistema de compensació pel de cooperació comportaria la supressió de l'EUC reclamant, i així hauria estat establert expressament per Decret de l'Alcaldia, que li hauria requerit el cessament de les seves activitats.

Nogensmenys, l'entitat reclamant (antecedent 8) argumenta que el canvi de sistema d'actuació encara no seria ferm i que no hauria procedit a la seva liquidació, motius pels quals seguiria gaudint d'existència jurídica i de la corresponent capacitat d'actuar.



Si l'Ajuntament qüestiona la personalitat de l'EUC reclamant, ho tenia que haver fet a la presentació de la seva sol·licitud (24 d'abril de 2018), a títol d'esmena o millora de la sol·licitud, en el marc del previst pels articles 28 LTAIPBG i 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), i no tres mesos més tard, davant del requeriment d'informe de la GAIP, i quan la sol·licitud d'informació presentada per la persona reclamant ja havia estat estimada presumptament per silenci administratiu positiu al cap d'un mes de la seva presentació (articles 33 i 35 LTAIPBG).

A més, les consideracions fetes per l'entitat reclamant referides per l'antecedent 6 semblen consistents, ja que és presumible la vigència de l'EUC fins a la seva liquidació efectiva, i no n'hi ha prou amb els acords i requeriments municipals aportats per donar-la per suposada. I menys encara si l'acció jurídica que exerceix és un dret d'accés a la informació pública que, encara que l'EUC no existís, podria exercir a títol individual la persona física del seu president, que és qui actua en aquest procediment en representació d'ella.

Per tot l'anterior, és procedent desestimar les objeccions municipals a la vigència de l'EUC reclamant, i considerar que aquesta entitat pot exercir el dret d'accés a la informació pública.

2. Dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació demanada (darrera memòria i estudi econòmic per a la modificació de les tarifes de l'aigua) és sens dubte informació pública, en el sentit que atribueix a aquest terme l'article 2.b LTAIPBG (informació que es troba en poder de l'Administració). Per una altra banda, no és versemblant que concorri cap límit que pugui justificar denegar o restringir l'accés a ella; la documentació aportada per l'Ajuntament a aquest procediment fins i tot indica que no hi ha terceres persones afectades per aquesta Reclamació.

En conseqüència, i d'acord amb el previst pels articles 18 i 20 LTAIPBG, és procedent estimar l'accés a la informació reclamada i requerir a l'Ajuntament de l'Albiol que lliuri la informació sol·licitada a la persona reclamant dins d'un termini raonable. En cas que algun dels documents sol·licitats no existeixi o no sigui a mans de l'Ajuntament, cal que així sigui manifestat clarament a la persona reclamant.



3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de juliol de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 222/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir els documents relatius a la darrera memòria i a l'estudi econòmic per a la modificació de les tarifes de l'aigua de l'Albiol.
2. Requerir a l'Ajuntament de l'Albiol que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, tot informar-ne a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.



4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 222/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 26 de juliol de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.